

Skriftligt besvaret spørgsmål.

Af *Camre* til ministeren for udenrigsøkonomi (16. maj 1972):

„Mener ministeren, at Norges traktat med fællesmarkedet giver Norge ret til at yde prissubsidier til mælk?“

Begrundelse.

Efter de i fællesmarkedet gældende regler accepteres prissubsidier ikke.

I Norges traktat med fællesmarkedet hedder det i jordbrugsprotokollens §§ 1-8 bl. a., at prissubsidiering ikke er tilladt, men i den norske sprogede version af protokollens § 9 hedder det, at subsidiering *kan* finde sted „uten hensyn“ til indholdet af de foregående 8 paragraffer.

I alle de andre oversættelser af jordbrugsprotokollens § 9 hedder det imidlertid, at subsidiering kun kan ske, uden at bestemmelserne i §§ 1-8 tilsidesættes. I den danske version anvendes ordene „under forbehold af“, og det betyder rent faktisk det modsatte af det norske „uten hensyn“.

Det synes følgelig uden mening at hævde, at de forskelligsprogede versioner af protokollen er ligeværdige, idet man må antage, at fællesmarkedsdomstolen vil forkaste den norske version, såfremt dens fortolkning indankes for domstolen.

Da det må anses for meget vigtigt for norsk landbrug at få afklaret, om prissubsidiering kan foretages efter et eventuelt norsk medlemskab af fællesmarkedet, og da de eventuelle andre medlemsstaters holdning hertil kan blive af betydning, vil det være væsentligt at høre, om den danske markedsminister anerkender den norske version af jordbrugsprotokollens § 9, altså: om ministeren mener, at Norge kan prissubsidiere mælk, hvis landet bliver medlem af fællesmarkedet.

Minister for udenrigsøkonomi og europæiske markedsanliggender *Ivar Nørgaards* svar (18. maj 1972):

Meningen med den protokol om norsk landbrug, som er knyttet til tiltrædelsestraktaten med fællesmarkedet, er — som det hedder i indledningen til protokollen — at parterne „ønsker at løse de problemer, som Norges tiltrædelse af EØF rejser for landets landbrugere“. Derfor er der i protokollen nedfældet en række særordninger for

de forskellige landbrugsprodukter, og vel at mærke særordninger som er *undtagelser* fra EF's fælles landbrugspolitik og fra de regler, som gælder under de fælles markedsordninger.

Fællesskabet har i punkt 9 i den norske landbrugsprotokol påtaget sig en forpligtelse til at acceptere egnede foranstaltninger i Norge, som kan sikre tilstrækkelige mælkeforsyninger, således at det nuværende høje mælkeforbrug ikke bringes i fare. Det siges udtrykkeligt i punkt 9, at disse foranstaltninger vil kunne omfatte subsidier. De nærmere bestemmelser herom skal — efter drøftelser med de norske myndigheder — fastsættes i EF's ministerråd, som således i sidste instans må tage stilling til, hvilken form for subsidier der skal anvendes.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om naturfredning. (Naturfredningsrådet, fredningsplaner, anlæg i det åbne land, byggeplaner).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 179) findes i tidenden sp. 4777, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1935).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Lowzow: Love vedrørende naturfredning, miljøproblemer og anden fremsynet planlægning som byggezoner, byudvikling osv. vil altid kræve en afvejning af, hvor stor en styring det er rimeligt at sætte ind for at opnå et resultat, holdt op imod, hvor meget man kan gribe ind i det enkelte menneskes ret til selv at bestemme over sit eget område. Denne afvejning bør ske med stor nøjagtighed, for der er ingen rimelighed i at gennemtvinge en overordnet styring, som befolkningen ikke ønsker. Det er derfor vigtigt, at disse love hviler på et nøgternt vurderingsgrundlag og ikke blot på planlægge-